

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pallas & Juno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Ab Aegyptiacis commentis haudquam dissimile est. Anima enim, ut Philosophi Poetæque veteres commentantur, in portionem rationis partem unam, & rationis expertam alteram disper-partitio-tur. Sedenim quæ rationi adglutinata est portio, supra sensum & sensibilia sublata, quanto potest ^{Anime} lucamine, tanquam Vulcani congreſsum effugiat Pallas, semetipſam ſibi aſſerere meditatur: quæ ^{Idem fore} vero aliena est à ratione, brutis proxima, temere omnia vel appetit, vel concitat. Appetentis autem ^{Lucretius} vim totam in hepte Philoſophi plerique conſtituant. Quare quod concubitus illegetimos Tityus ^{Hesiod in} ^{lib. 7.} ^{Theogonia.} appetierit, jecur ab alite rōdi fingitur: five ea Vultur, five, ut alii quidam, Aquila sit, quæ illud abrodat. Utcumque noctu ait Hesiodus tantum accrescere, quantum die fuerat abſumptum, properea quod mentis agitatio noctu p̄cipue vigescit, cogitatione que & confilia noctu undique ſuggeruntur. Sedenim quia dictum eft ſuperius, Vulturem odoratu ſagacifimo ad putredinem deferrī: cogitationis (inquit nonnulli) principium, motusque omnis à corde proficitur, qui quidem eft voluntatis ſons, ut ex Homero & Poëtis aliis tam Græcis quam Latinis accepimus. A corde igitur eft, quod male habet jecur, itaq; Tityus ratione hac a Vulture laceratur. Sedenim Triclinius apud Pin-darum viſcera Tityi à ſerpentibus depaſcique dicit, quæ quidem eft Poetarum licentia, non in his fabulis tantum, verum etiam in historiis, ex commodo ſuo quæcumque voluerint variare.

LIVOR. CAP. XIV.

Nonnulli livorem ex hieroglyphico hoc interpretantur, eoque ſpectare Tityanam Vulturem in appendicibus Virgilii:

Quæ ſemper lacerat, comeſtq; mentem, *Quod Chironia nec manus levarit,*
Vixit peccore ſub dolente vulnus: *Nec Phœbus, ſoboleſve clam Phœbi.*

In quam ſententiam alitis hujus figmentum Petronius Arbiter, Nicagoras, & Aristoxenus accepte.

DIVINA PROVIDENTIA. CAP. XV.

Quod denique Vulturem nonnulli Promethei etiam cordi abrodeno applicant, Aegyptiacæ e-ruditioni longè accommodatus eft. Vulturem enim in mundi modum conſiderant. Cui p-atur illa etiam applicatur cauſa, quod mundus celeri quadam volubilitate veretur, & cadaverum naſcentium occidentiumque perennitate paſcatur: cumque in corde ſapiențiae ſedem veterum ple-riquie poſuerint, alitis hujus cor depaſcentis hieroglyphicum, ali luſtentarique mundum divinæ ſapiențiae providentia, quæ nec ipſa finiri novit, nec mundus ceſſare ab ejus alimentis vel tantillum queat, maniſtissimo ſignificat argumento.

CONSUMMATIO. CAP. XVI.

Neque illud parvi momenti mysterium eft, quod cum perfectum quid in rerum natura Aegyptii ſacerdotes indicare vellent, Vulturem, & Scarabeum ponere conſuerunt: utpote qui ex duobus ſimulacris Palladem & Vulcanum, ut ipſi ajebant, intelligerent. Comprehendebant autem pīctū-que declarātio-nē hanc uno tantum argumento, ex quo masculo-femineum, ut dicam, ſexum ſignificari proſi-berantur. Ita tamen imagines diſponebant, ut si Vulcanum ſignificare vellent, Scarabeum primo in-ceptarent, mox in Vulturem definerent: ſi Minervam intelligi vellent, à Vulture principium fu-mentes, in Sarabeum definebant. Ceterum quia primo ſtatim obtutu nova haec forte videbun-ter, ea latius explicabimus pro eorum iſtitutione, qui nondum rerum naturalium ſacrī initiati ſunt.

PALLAS ET JUNO. CAP. XVII.

Illud autem imprimis non ignorari velim, cœlo in ſuperius & inferius hemiſphærium divifo, A-gyptios quod ſupra finitorem eft Palladi confeſſaſe, quod verò infra ab oculis ſemper nostris ſummotum, Junoni dedicare. Et quoniam cœlum iſum muliebri genere Uraniam, non ſequor quod p̄cipue etiam apud Arabes erat, vocitabat, utpote quæ Solis, Luna, ſtararumque omnium mater haberetur & Vulturem, ut ſepe dictum, omnino ſemian intelligerent, utrumque itidem hemiſphærium, quo cœlum conſtat universum, per Vulturis hieroglyphicum exprimebant: atque ita tam

Pallada quam Junonem, simulacro Vulturis significabat. Quinetiam unicuique muliebri signo attem hanc pro gestamine addidere, atque itis demum unamquamq; Deam unius figuratione Vulturis intelligebant. Ut vero ad Vulcanum & Pallade revertamur, mundum in universum Aegyptii ex mare atque foemina constare videbantur, solos vero deorum Vulcanum & Pallada masculo foeminas afferbant, cum tamen uti castigatiores Horis codices habent, supra Vulcani caput Scarabeum, supra vero Minervae Vulturem statuere soliti essent. Atqui mundum ex Scarabeo, qui tantum mas est, ab eisdem intelligi, suo ostendimus commentario: ex Vulture autem Pallada significari, qui supremum est hemisphaerium, ac muliebri sexu perhibetur, ut paulo ante dicebamus: atque ita fieri ut Pallidis & Vulcani opera, quicquid in rerum natura cernere est, formam consequatur, & ad absolutam speciem redigatur. Nam Pallas ingenio capacissimo freta, nihil non concipit, nihil non parturit: Vulcanus vero eo quo pollet artificio optimè peritus, ignis sui accedente beneficio, omnia quæ fuerint dissonda liquat, contra vero alia cogit in duritiem, firmoque concretu pervincit. Atque hoc illud est quod Maximus Tyrius principium artis Vulcanum ab Homero dictum autemnam & quem ignem Prometheus furatus dicitur, Hesiodiani interpres vitam variis artibus implicatam exponunt. Neque iis quæ ad sapientiam spectant, de quo post latius dicemus, opeoratur.

ARS ET INGENIUM. CAP. XVIII.

Palladis in Vulcani co-pulatio quid. **E**a vero de causa commenti sunt Aegyptii Vulturem adjungere Scarabeo, qua itidem fabula Pallada Vulcano matrimonio collocatam fingunt. Usurpatum autem à veteribus maxime, quod in Orphicis etiam hymnis observatur, duas haec vires in eadem substantia meditari, quarum alter cōmētis Naturæ platur, quod munus est Palladis: altera præst corpi, quod ad Vulcanum spectat, easq; cognomini Comes locis maris & foeminae nuncupare. Sed enim, alii omnium hanc cœlestium animorum prærogativam ele dicunt, ut utrumque obeant munus, concipiendi quidem per contemplationem, quæ à superiori potestate eorum infunditur intelligentia, simileque agendi inferiorum corporum cura, quæ sibi creatræ regant, instruantque qua ratione per afflatum datur, atque etiam è periculis eximant, & hospite valetudine tueantur. Unde etiam Empedocles, cum se Deum jam effectum asseveraret, puerum & pueram esse se dicitabat, cuius haec circumferuntur carmina, quæ rem attestantur:

Xalqet', εγώ δὲ γεννήσας αὐλέγεται, οὐκέτι Θυρίδης.

*Ηδη γάρ ποτὲ εγώ οὐδεμινιερόν τε καὶ οὐδέποτε.

Immortalis ego, baudquaque mortalis habendus,

Sumq; valete omnes, puer ecce, puellaq; factus.

Nempe An-dijynum. Atqui etiam si rem ulterius scrutari voluerimus, hominem, de quo apud Philosophos consideratio- triusque sexus esse comperimus: unde quantum pertinet ad intellectum, nullum discriminem Socratis inter marem & foeminae discernebat, eandemque virtutem atque docilitatem in utroq; deprehendebat: cœlestemque illum nos etiam tam agnoscimus, cuius appellatione & angelii ipsi, & saepe mali demones intelliguntur, cui nuncupationi nostræ etiam Sacra litteræ ad stipulantur: frequenterumque hoc apud Prophetas de bonis Angelis, ac de malo etiam demone, qui nihil natura dicitur ab illis. In Evangelio scriptum est: *Inimicus homo hic fecit*, denique apud antiquos, quamvis duos hostes in Europa, nam tantum Aegyptii masculo foeminas diceret, in deos omnes utriusq; sexus testimonia reperias. *Quincura.* Atq; hoc li- quaret ali- vagant, cuiusmodi sunt populi supra Nasamonas, confinesq; illis Maclias, Calliphanius testimonio fa quis de flat. hom. met Annalium commentator Fenestella: severaq; admodum lege cautum, ad quem malint sexum elegant, altero si abutantur capitali supplicio puniendi. Qui vero Hermaphroditæ ex marmore facili palam reperiuntur, facie quippe muliebri, mammisq; notabiliter tumentibus, alvo coxendib; gran- dioribus, viriliq; natura procacijs excitata, ad superiori intellectum referri debent, Hujus imaginis simulacrum pulcherrimum Romæ apud Petrum Melisum vidi. Sed ut ad deos, de quibus agebimus, revertamur: Aegyptii tum alia pleraque tum præciisque liberorum procreationem, sententia à Græcorum fabulis aliena, inventum esse ajunt Palladis & Vulcani. Atqui Scarabeus natos ex matre pueri